

Наблюдатель

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Отговоренъ редакторъ и Администраторъ: А. Митовъ.

Вѣстника ще излиза всѣка Сръда. — Цѣната му е 1 левъ за три мѣсеци. Всичко което се отнася до вѣстника, особено пари и интересенъ материалъ, да се адресира до Администрацията въ Плѣвентъ, чрезъ прѣпоръчани писма. Обявления се публикуватъ по споразумение. Единъ брой 10 ст.

Съдебно Изпълнит. Кантора и писалище.

Извѣстявамъ на интересующитѣ, че отъ днесъ откривамъ въ гр. Плѣвентъ, изпълнителна кантора и писалище, въ която освѣтъ писменната работа, ще се занимавамъ специално съ ходатайството прѣдъ Съдебнитѣ пристави за привеждане въ изпълнение на изпълнителни листове.

Имѣющитѣ такива листове, умолявамъ да ми ги прѣдадѣтъ за цѣльта, срѣщу скромно възнаграждение.

Плѣвентъ,
3 Септемврий 1901 год.

Хр. Ив. Мускуровъ
(бившій Секретаръ Съд. Пристава
и Мир. Съдии)

Законитѣ и правосъдието.

(Продължение отъ брой 4).

Въ миналий брой на вѣстника ни, изложихме беззаконията допустнати отъ Плѣвентский окр. съдъ по насилственното и незаконно обявяване въ ликвидация и опитване за заграбване на Д-во «Истокъ» въ Плѣвентъ. Туй, което никой не вѣрваше и недопускаше, се извърши по единъ чисто разбойнически начинъ и по срѣдъ бѣлъ день. Изложихме незаконността по свикването на събрание за тая ликвидация, както и бързото утвърждение на протокола на това карикатурно събрание. Когато председателя подаде още на 30 Августъ т. г. тѣжба противъ незаконността на събранието и молеше да се спрѣ въпроса до разрѣшение на тая му жалба, подадена по чл. 181 отъ Тър. законъ, председателя на съдѣтъ не ѝ далъ никакъвъ ходъ, а на ликвидаторитѣ се внушава да бързатъ съ заграбване на Д-то. Понеже Директора искаше нѣколко дневенъ срокъ за да приготви за здаване и да влѣзе рѣшението въ законна сила и да се обнародва, съгласно предписанието на съдѣтъ, то ликвидаторитѣ се обржчатъ за съвѣтъ къмъ съдѣтъ и искатъ разрѣшение да строшатъ помѣщенieto и каситѣ. Съдѣтъ формално имъ остава заявлението безъ послѣдствие, понеже ги признава за лично компетентни, да вършатъ каквото искатъ.

Тогава викатъ полицията и майстори, разбиватъ вратитѣ на помѣщението, разрѣзватъ каситѣ и гордо завладѣватъ Д-во «Истокъ». Обаче, тукъ е именно расковничето. Хемъ радостъ за побѣдата, хемъ разбити надѣжди, илюзия и разочорование. Златното врабче, което отъ 10—12 мѣсеци очакваха да намѣрятъ въ каситѣ на Д-то, не се намѣри. Уви, то хвържнало отдавна, за най-голѣмо нещастие на толкова болни мозъци, които върху неговата магическа и чародейна сила, граляха въздушни кули за много любими идеали: власть, богати кѣщи, 10—12 год. работа, млади невѣсти, пиришества и развлечения, съ една дума: животъ безъ пари. Но сега?— Сега е лонето, че златното врабче, съ магическата сила хвържнало още прѣди 10 мѣсеци, а тѣ сиромаситѣ незнаили.... Щомъ е така, «арнаутъ башка йолъ да билиръ», казватъ тѣ. Викайте да викаме, че управ. съвѣтъ на Д-то, ограбилъ и украдилъ капитала му, все въ чисто злато. За викание е лѣсно. Щомъ е тѣй и ний можемъ да викаме, че сж ограбили златото, само да има кой да вѣрва. Но Тонковцитѣ сж много. Вѣрватъ па увѣрватъ и другитѣ хора даже. Извадили едно листче съ цифри и сочатъ всѣкому, колко пари сж украли управителитѣ на Д-то. Хората слушатъ и се майтъ, па и иматъ и право, защото незнаятъ истината. Обаче, за знание на тая именно истенa ний ще направимъ едно изложение на сжщността на въпроса, па който иска да разбира, нѣка разбере, а който не, воля му.

Др-во «Истокъ» е едно малко Д-во съ 100,000 лева капиталъ собственъ и 100,000 заимствованъ въ длѣжници отъ Д-во «Нива», срѣщу която сума е дало задѣлжение—записи. Тѣзи длѣжници сж по крупнитѣ акционери на Д-во «Нива», които за да даджтъ възможность на това Д-во да си распродаде акциитѣ и да се регистрира въ 1898 г. освѣтъ притежаванитѣ имъ собственни около 500 акций, приели върху си свободнитѣ още 700—800 акции съ записи по текуща смѣтка, като сж расчитали, че слѣдъ регистриранieto на Д-то, тѣ ще могатъ да ги распродаджтъ на нови любители. Обаче настѣпи кризата и борбитѣ съ Д-во «Нива» и акциитѣ изостанаха върху имъ, както и дългѣтъ.

Въ 1899 год. тѣзи смѣтки се прѣнесоха въ Д-во «Истокъ», което като имаше прѣдъ видъ голѣмия девидентъ, който акциитѣ на «Нива», даваха (12—14%) рѣши да искупува акциитѣ му, за да има подобра печалба отъ една страна, а отъ друга, да закрие смѣтките на длъжниците, направени за тѣзи именно акции. Този въпросъ се урѣди и Д-во «Истокъ» искупи 1507 акций отъ тѣзи на Д-во «Нива», съ значително шконто, обаче девидента имъ за 1900 г. като излѣзи слабъ, съвѣта съ протоколъ отъ 3 Януарий т. г. намира, че за да се предпази Д-то отъ евентуални врѣди и загуби и съвѣта отъ обвинение, че е уврѣдилъ интереситѣ му, то да се распредѣлѣтъ тѣзи акции, всѣкому по извѣстно число, за стойността на които да даде записъ съ поржчителни и 5 год. надежъ, до когато се расчита ликвидиранието на Д-во «Нива», та ако акциитѣ изгубятъ нѣщо отъ стойността си, то да понесе всѣкий загубата на икупенитѣ, а Д-то да не губи нищо. По тоя начинъ 8 лица искупуватъ 1507 акции по пълна стойность, съ записи съ поржчителни и остава да ги огрѣе при окончателната ликвидация печалба или вѣроятна загуба и да заплащатъ последната, съгласно съ записитѣ си.

Прочее, суммитѣ означени въ записитѣ, срѣщу стойността на тѣзи именно акций, превилегированитѣ разбойници ликвидатори, тржбятъ, че биле ограбени въ брой и заблуждаватъ по тоя начинъ Тонковитѣ и обществото.

Сега да обяснимъ и сжщинската причина за обявяване на Д-во «Истокъ» въ ликвидация, по произволенъ и незаконенъ начинъ, както и насилственното му заграбване и строшване на каситѣ и помѣщението. Ето я: На ликвидаторитѣ: Кръстановъ и Желѣзаровъ, като синдици на Д-во Нива и на вджхновителитѣ имъ сждий, на основание баланса отъ 31 Дек. 1900 г. и по другъ начинъ е извѣстно, че Д-во «Истокъ» притежава 1507 акции отъ тѣзи на Д-во «Нива», обаче за продажбата имъ на 3 Януарий т. г. не сж знаели. Правятъ смѣтка, че ако ги обявятъ на търгъ при ликвидиранието на «Истокъ», могатъ въ тая криза да ги купятъ за себѣ си чрѣзъ подставени лица по 5—10 лева, а загубата е за Д-то. Съ тѣзи 1507 акций тѣ могатъ да диктуватъ положение въ Д-во «Нива» и тогава, като сключатъ конкордатъ или исплатятъ незначителний дългъ на «Нива», отъ 31500 лева, ще сж избѣратъ за управ. съвѣтъ или ликвидатори въ «Нива» и тогава съ круповски топове немогатъ ги разби. При 10—15 год. ликвидация ще получаватъ всѣки по 5—6000 л. заплата, ще си бждатъ и адвокати, мисити и гешафтари и работата ще върви на редъ, за тѣхъ и за свѣщитѣ имъ. Иматъ си и подробни проекти и планове.

Други били тжпана, а тѣ смѣтаха че ще събиратъ парсата. Ами сега? Сега е лошето, че акциитѣ не сж вече собственность на «Истокъ», да ги глжтнатъ ликвидаторитѣ по 5—10 лева. Разби-ха се вече много надѣжди за нови кжщи, водени-

ци, млади невѣсти и вѣселъ животъ по хотелъ «Метрополь» въ София и хотелъ «Свищовъ» въ Никополъ и другаде.

Ако това се несбждна, г. г. ликвидатори, то неможете ли поне да единъ рапортъ, че паритѣ сж украдени та да се арестоватъ: «крадцитѣ»? Може, може!!! Матевъ е още сартъ, а Аврамовъ се готви М-ръ Радославова да осжди въ Държавний Сждъ, та тѣзи «крадци», нема да осжди..... Може защото Ви разбиха мечтитѣ и проектитѣ..... (Слѣдва).

Анархия и Правосджие.

(Продължение отъ брой 4).

Анархията въ нашето правосджие, особено въ Плѣвен. Окр. Сждъ, не е едностранчива. Тя е разнообразна и се простира въ всѣко отношение на дѣйствиата му. Примѣритѣ сж безбройни, но да изложимъ нѣкой и въ други отношения, освѣнъ описанитѣ.

На 13 Августъ Плѣв. Окр. Сждъ делегиралъ II Плѣв. Мировий Сждия да изпълнява длъжността на Никополский, до пристигание на новоназначений тамо такъвъ, а за разглѣждане на насроченитѣ му дѣла натоварилъ I Плѣв. Мир. Сждия, който освѣнъ дѣлата си, изпълнява и сложната Нотариална длъжность. По немание физическа възможность да ги разглѣда, последний отложи всичкитѣ дѣла на II сждилище насрочени отъ 14 до 31 Августъ, съ исключение на 30 дѣла углавни, глѣдани на 17 Авг. отъ члена на сждѣтъ, Генчева. Съ тая си необмисленна постжпка, сждѣтъ отложи около 500—600 дѣла, по които сж се явили и губили врѣмето си повече отъ 2000 човѣка земледѣлци въ най-работното врѣме, като сж направили безбройно разноски за вѣтъра, когато напротивъ сждѣтъ би направилъ умѣстно, да делегира одного отъ чле, новетѣ си въ Никополъ, защото сж безъ работавслѣдствие ваканцията, та нищо друго не вършатъ, освѣнъ да се лутатъ изъ улицитѣ и да зяпатъ и въздишатъ подъ прозорцитѣ на извѣстни кжщи, въ които обитаватъ «гължбчета». Подобни грѣшки и умишленни произволи не би ставали, ако у насъ би сжществувало истенско правосджие, което да стовари на гърбѣтъ на тѣзи сждии, причиненитѣ врѣди и загуби на напразно раскарванитѣ 2—3000 човѣка. Но у насъ сждийтѣ сж неотговорни за дѣйствиата си, защото такъвъ е редѣтъ, а това не е друго освѣнъ истенска анархия.

Ако нѣкой човѣкъ външенъ и незапознатъ отъ близо съ хала на нашето правосджие, би видѣлъ по списъка състава на Плѣвенский Окр. Сждъ, състоящъ все отъ хора съ тапий за умъ и съ голѣми титли като: доктори, юристи, лисансиета, кандидати и пр. И ако види по външния кайфетъ тѣзи хора, то безспорно би завидѣлъ на Плѣвенци, че иматъ достойни сждии, отъ които се наслаждаватъ съ »истенски правосджие редъ и законность. Но колко горчиво би се разочорвалъ тоя наивенъ на-

блюдатель, слѣдъ като вникне и прослѣди отъ близо умственний багажъ и дѣлата на тѣзи дипломирани субекти, защото новото му заключение не може да бѣде друго, освѣнъ, че отъ тѣзи хора всичко лошо и ниско може да се очаква, но никогато не и раздаване на *«истенско правосъдие»*. А за да дойде до това заключение, той ще се основе на фактитѣ: че прѣдсѣдателятъ на сѣдѣтъ, Аврамовъ, е страстенъ антикаджия, лицемеръ, неположителенъ, неискренъ, лѣнивъ, себѣлюбивъ, злобенъ, отмжстителенъ, податливъ и въ срѣдствата къмъ цѣлитѣ си неразборчивъ; Че членоветѣ: Рашо Георгиевъ, (епилептикъ) Петко Георгиевъ, Генчевъ и прокурора Матевъ, сж хлапетии фантазирани, надути, гъвкави, тепегеози, злобни, нискохарактерни и пр. а при това силно заразени отъ *«дьяволската болѣсть»*, любовта. Останалитѣ 2-3-ма нови, още не сж проявили достатъчно прѣдъ обществото качества си, но отъ нѣкой първоначални дѣйствия, гъвкавости и услужливости за угодата на по-големитѣ си колеги, даватъ малка надѣжда, че ще се възвисятъ на подобающата имъ се висота, безпристрастие и правда. Дѣлата красятъ човѣцитѣ, а не тѣзи-тѣхъ.

Отъ хора, които всѣка нощъ прѣкарватъ времето си по шантанитѣ, бардацитѣ и други увѣселителни завѣдения, да пиятъ, закусватъ и се наслаждаватъ съ живота на младостта, а денемъ дрѣматъ въ засѣдание; които спятъ денемъ та закѣсняватъ за сѣд. засѣдание, а подиръ обѣдъ биватъ въсели и въодушивѣни отъ животний елексиръ, та бързатъ да прѣтупатъ дѣлата, че да настанатъ свободнитѣ часове, за отивание изъ града: прѣдсѣдателя да обиколи по ханищата и събере по некая стара пара—антика отъ селенитѣ, а членоветѣ и прокурора да заобикалятъ улицитѣ и да видятъ своитѣ сърдѣчни кумири и Никополската муаджирка, иже нарицаема отъ попадия **«Прокурорката»**; които вършатъ безбройни безакония, произволи, фалшификации, та че и прѣстѣпления и убийства—случай каквито редовно списваме и има още дълго да описваме; на които нѣкои отъ явно безаконитѣ дѣйствия се подвърдяватъ и отъ по-горѣ и съ това насърдчаватъ да вършатъ все по нови и по-големи възмутителни и скандални; отъ тѣзи именно хора всичко ниско, лоше и отвратително може да се очаква, но не и правосъдие.

Ако върховното правителство би искало да провѣри всичко това чрѣзъ единъ умѣнъ и сериозенъ ревизоръ, на когото задачата би била да разкрива а не да закрива всичко лоше, той ще се убѣди напълно въ всичко това, още и по тѣзи и такива случаи: че дѣлата еднакво не се разпрѣдѣлятъ за търговски и граждански; че обезпеченията на исковитѣ се допускатъ произволно; на едни: по искове нестойтелни, безъ доказателства и дългови обвѣзателства и безъ гаранция се допуска обезпечение, а на други: по искове подкрепени съ обвѣзателства, та че и гаранция, — не се допуска; че по едни, заповѣди за обезпечение се издаватъ веднага (въ 24 часа), а на други се забавятъ съ

недѣли и мѣсеци; че по окончателнитѣ рѣшения на едни се издаватъ листоветѣ още съ поискване-то имъ, а на други слѣдъ — седмици и мѣсеци; че едни отъ дѣлата, съ въпроси за распорѣдително засѣдание се докладватъ и разрѣшаватъ въ твърде късъ срокъ, а други чакатъ съ мѣсеци, па даже и години; че много дѣла образувани и вписани въ описитѣ, не се намиратъ на лице, а съществува-тъ само забѣлѣжки, че биле изгубени или откраднати; че дѣлата не се глѣдѣтъ всѣкога по редѣтъ изложенъ въ дневний описъ на обявлението, а когато се случи за страна по нѣкое, нѣкой цинцаринъ, който би ималъ дъщеря неомжжена, нѣговото дѣло прѣрѣжда другитѣ и по заповѣдъ на прѣдсѣдателствующия, дава му се особенъ столъ за сѣдание, защото пѣйкитѣ биле прости за тавива хора, които приготвяватъ и зестра (Нагледенъ случай на 10 Юлий 1901 г.); че по едни дѣла се присѣждатъ лихви и разноси за водението имъ (безъ даже и странитѣ да искатъ) а по други — не, макаръ че странитѣ сж искали устно и писменно, записано и въ протоколитѣ; че много дѣла сж отложени за оглѣди и дознания, отъ които се нема налѣжаща нужда, но съ единственна цѣль да се искаратъ нѣколко лѣва пѣтни и дневни; че по много дѣла, сѣдитѣ сж си взели пѣтнитѣ и дневни прѣди мѣсеци и години, а огледитѣ и дознанията не сж извършени; че проходящитѣ суми се раздаватъ на сѣдитѣ, отъ канцелярията на сѣдѣтъ въ авансъ, срѣщу расписка, а като дойде ревизоръ, квитанционнитѣ книги се намиратъ въ нуждника, че за такива авансови заеми, сжщитѣ сѣдии сж осѣдили на тъмниченъ затворъ много отчетници и секретари по другитѣ вѣдомства и учрѣждения, а въ себѣ си покровителствуватъ тѣзи банкерски заеми; че възнагражденията на сѣдебнитѣ пристави, вписани за распрѣдѣление, се испавамъ въ видъ на заемъ и невръщатъ се съ години, а който приставъ се одерзости да прѣтендира за паритѣ си, испѣжда се веднага; че по много дѣла прѣдсѣдателствующитѣ сж разрѣшавали по административенъ редъ въпроси, които по естеството си би трѣбовало да се разрѣшаватъ въ распорѣдително и сѣдебно засѣдание и при участие на странитѣ; че има дѣла протакани отъ 6-7 години особено пѣкъ несъстоятелнитѣ, по които синдцитѣ сж распродали имотитѣ, други изоставили да се развалятъ и изгниятъ, суммѣ злоупотрѣбени а частъ отъ вѣресиитѣ непотърсени и забатачени; множество дѣла има изгубени, а още по много изоставени въ бездѣйствие и укрити отъ цѣли години, защото отговорнитѣ сж отъ *«нашитѣ»*; при разрѣшавание на въпроси въ всѣки даденъ случай, не се глѣда буквата и духътъ на закона, а личнитѣ симпатии и антипатии къмъ странитѣ; че за облагодѣтелствование или уврѣждане на извѣстни симпатични и наши или умразни и ненаши хора, на пукъ на законитѣ сж взематъ рѣшения и мѣроприятия, които би украсили историята на горскитѣ разбѣйници но не и авторитета на правосъдието.

Ако се впуснемъ да описваме случай и отъ анархията изъ управленията на Прокуратурството и съдебнитѣ пристави, то това би ни завѣло много далече. Като оставяме тѣзи работи за другъ пътъ, сега въ общи думи има да кажемъ, че въ прокуратурството се намиратъ съ хиляди прѣписки по възбудени углавни прѣслѣдвания, пришити въ канцелярскитѣ дѣла, съ едни безсмисленни и явно противозаконни резолюции, които характеризиратъ моралний багажъ, побужденията и «безпристрастието» на хората, поставени на това високо и свѣщенно по закона, мѣсто. За редътъ въ дѣловодството и дѣятелността на съдебнитѣ пристави, най-вѣрна характеристика и оцѣнка би ни далъ председателя на сѣдътъ, Аврамовъ, като специалистъ по тоя институтъ, и то ако е правилъ скоро ревизия. Даннитѣ съ които разполагате не сж много прѣпоръчителни и за тѣзи помощници на правосъдието. Отъ едно изложение на единъ нашъ дописникъ, между другитѣ работи намираше и извличаме и това: «прѣзъ Май и Юний т. г., когато житото, ржжъта, ечмика и пр-растѣха още, сжд. пристави обиколиха бързо селата, само съ дѣлата на Плѣв. землед. касса. Пристава и кассовий представителъ се установяватъ въ всяко село въ кржчмата или общината, привикватъ длъжницитѣ, та ги распитватъ коя нива съ какво е сѣяна, слѣдъ което имъ обясняватъ, че секвестиратъ по извѣстно количество въ кила: жито, ржжъ и пр. затова, ги поканватъ да доведътъ пазачи, да се распишатъ за форма. Житото и другитѣ храни още растжтъ, а пазача се расписалъ, че ги приема на съхранение. Пристава счита, че е изпълнилъ длъжността си, понеже таксата се осигорява, а че пазача небилъ приелъ стоката, защото не е се родила още, та утрѣ може да бжде отговоренъ за недоставянето ѝ, това не важи. Министерството на земледѣлието, което издаде законъ за мораториума на землед. дългове, мин. на правосъдието и другитѣ компетентни органи трѣбва да разрѣшжтъ юридически въпроса: могатъ ли да се секвестиратъ произвѣдения въ тѣгло и мѣра, които още не сж се родили на нивата? могатъ ли хората да ставатъ пазачи на такива несществуващи имоти? могатъ ли тѣзи имоти да се продаватъ? ако пазачитѣ не ги доставятъ, защото и немогатъ, то отговорни ли сж за недоставката или не, щомъ длъжностни лица ги вкарватъ въ тоя капанъ? Ако тѣзи имоти се описваха, като необрани произвѣдения, то другъ е въпроса, но тукъ се описва ужъ обрано произвѣдение, което още е трѣва. Цѣльта е очевидна: Да се взематъ такситѣ за описи и призовки и да вземе кассовий чиновникъ пжтни и дневни. Взискатели, които не наематъ файтони за приставитѣ, дѣлата имъ се не изпълняватъ, защото *„пристава небилъ слзнице да огрѣе всѣкого“*. Съ талиги и конѣе не ходятъ. Въ селата ходятъ по съ нѣколко десетки дѣла, а описитѣ и секвестритѣ правятъ въ кржчмата или общината, безъ да виждатъ имотитѣ сществува въ ли или не, защото съ ходение при имотитѣ и

длъжницитѣ изисквало се много врѣме, съ което нерасполагали. Набързо извършенитѣ описи се приподписватъ отъ длъжницитѣ единъ за другъ, като пазачи, а продажба никога не може да се произведе, но това не важи, защото описитѣ извършени тѣй, донасятъ въ день по 100—150 и повече лева такси, а като не се доставятъ тѣзи имоти, правятъ се нови описи съ нови такси. Такива и тѣмъ подобни дѣйствия, приставитѣ вършатъ безбройно, но се покровителствуватъ отъ горѣ. «Рибата отъ главата се омирисва».

Прочее всичко това, което до сега сме изложили и което излагаме, не може ли да възвиси авторитета на правосъдието и нема, и кой да не се съгласи, че това е анархия?

(Слѣдва).

Историята на Д-во «Нива» и причинитѣ на нѣговата несъстоятелность.

(Продължение отъ 4 брой)

Отъ опредѣлението на Върховний Кассационенъ Сждъ отъ 17 Февр. 1901 год. подъ № 9, извлѣчение отъ което направихме въ послѣдний брой, читателитѣ виждатъ, че най-върховната съдебна инстанция признава дѣйствията на Плѣв. окр. сждъ и Руссен. апелативенъ сждъ, за: *„произволни“*, *„противозаконни“*, *„неумѣтни“* и пр. обаче авторитѣ на тѣзи произволи и беззакония не се стрѣтнаха отъ тая присѣда за дѣйствията имъ, а напротивъ като искаха да даджтъ всѣкому да разбере, че тѣ сж способни само «произволи» и «беззакония», да правятъ а не и правосъдие да раздаватъ, загахъ още повече въ тѣзи произволи и беззакония, като се прѣобърнаха въ едни фактически разбойници — главорѣзи, — такива, каквито едно врѣме живѣяха въ горитѣ, а сега обитаватъ въ учрѣжденията и прѣобърнаха правосъдието явно, злоумишленно и съзнателно въ *«кривосъдие»*. Понеже Руссенский апелативенъ сждъ не се подчини и стрѣтна отъ опредѣлението на кассационний сждъ, а провлачаше въпроса дълго врѣме, подъ разни претексти, за да даде възможность на Плѣв. окр. сждъ, да си наложатъ волята, то нѣкои граждани се заеха да пуснатъ подъ гаранция поне едни арестованъ — Д. Митова, като му прѣдставиха баснословната гаранция 50,000 лева. Тя се прие, обаче на вторий день Плѣв. окр. сждъ, по искание на прорурора Матевъ, я отхвърли, понеже Матевъ събралъ свѣдения отъ фин. чиновникъ, че единъ заложенъ имотъ за 30,000 лева, билъ обложенъ съ дантъкъ емлякъ, върху 3500 лева, — стойността на зданието, а машинитѣ на фабрика на гаранта, понеже се освобождавали отъ емляченъ дантъкъ, то неможали да бждатъ приети за гаранция. Представи се допълнителна гаранция за 26500 лева, но сждътъ не прие единъ гарантинъ за 8000 лева, защото трѣбва да има съ какво да прѣчи. Представи се друга гаранция отъ 8000 л., но и тя се неприе пакъ по «съображение» отъ просвѣтителитѣ сждий. Представи се пакъ нова, но като я приеха, отхвърлиха другъ гарантъ по-рано приетъ, защото немало пткъ специално заявление, отъ него до сждътъ, че той като офицеръ по занятие, поддържа гаранцията си завѣрена при Нотариуса. Исполни се и тѣзи формалность, но сждийтѣ искаха пакъ да намѣрятъ нови прѣчки. Пишущий това бѣше въ коридора на сждътъ, когато той засѣдаваше послѣденъ пътъ по тая гаранция и съ отвращение чуваше буйнитѣ спорове, които сждийтѣ имаха и какъ члена, Петко Георгиевъ, прѣдлагаше нови способи за отхвърляние гаранцията и за неосвобождение на арестования, защото билъ *«вагабонтинъ»*, (че не се съгласи и допустна да го ограбятъ чрѣзъ Кръ-

становява съ 12—15000 лева). Тогава председателя Аврамовъ искрѣща: «Брей, засрамете се бе, мене на досрамя да глѣдамъ вече хората съ Вашите безобразия, а Вия немислите да имъ туряте край. Разберете, че всѣко нѣщо си има граница. И тъй достатъчно омаскарихте вече правосъдието съ тѣзи си неумѣстни инати» и пр. Въмѣсто 50,000 лева гаранция имотна, прѣдстави се 87,000 лева и съ голѣмъ зоръ се съгласи просвѣтений сждѣ, да освободи арестовани. Другий — Влаховъ, на пукъ на законитѣ и опредѣлението на касацията не се пуста, а се вършеше всичко да бжде унищоженъ, защото е ималъ дерзости да се оплаква противъ злодѣйцитѣ сждий. Понеже бѣше боленъ и съ слабо здравие, поставиха го въ най-лошето и нехигиенично помѣщение въ затвора. Тъмничний лѣкаръ му опредѣлилъ лѣкарства, диета и особенна храна, (да си доставя отъ дома си), но прокурора Матевъ съ цѣлъ да усили болѣстта му и да го умори по-скоро, както и изморилъ и унищожилъ още сумма хора, не позволи нито лѣкарство нито храна да си доставя. Лѣкара протестира, но прокурора не изпълнява. Въпроса достигна до Министерството и до Апел. сждѣ, но го потулиха, защото живота на единъ или нѣколко български граждани, незаслужва толкова, щото да се развала кефа на доблѣстний прокуроръ Матевъ. Дѣлото, по което бидоха арестовани, е дѣло старо, по което още въ 1898 год. сждийтъ искаха да арестоватъ управ. свѣтъ на Д-во «Нива», въ предвечерие на описаний скандалъ, когато му се взе гаранция, но отъ слѣдствието не се установи съществуването на никакво прѣстѣпление, затова сжд. слѣдователъ го бѣше внесълъ за прѣкращение. Прокуроритѣ: Върбановъ и Шиваровъ, прѣдшественици на сегашний звѣръ, Матевъ правиха заключения за прѣкращението му, но вслѣдствие натиска на сждийтъ отъ окр. сждѣ, скжсали сж тѣзи заключения и като не се съгласили да го внесътъ съ обвинителенъ актъ, съгласно желанието на сждийтъ, то го оставиха въ бездѣйствие цѣли години, въпрѣки наредбитѣ на чл. 289 отъ углавното сждопр., който гласи: „прокурора е длъженъ да даде законний ходъ на всѣко слѣдствие, въ продължение на 7 дни отъ получаването му“. Оставиха го казваме въ бездѣйствие, въпрѣки наредбитѣ на закона, за да дойде единъ достоенъ тѣхенъ замѣстникъ, Пеню Матевъ, специалистъ акробатъ и фокусникъ по създаване на фиктивни прѣстѣпления и майсторъ да убива, осжда и унищожава морално и материално умразнитѣ нему или на вджхновителитѣ му хора. Съ една редка и заблѣдлива способностъ да прѣобрѣща бѣлото на черно и обратното, той отъ това недоброевѣстно завѣдено дѣло, като постави прѣстѣпницитѣ за свидѣтели а невиннитѣ за обвиняеми (както и по други нѣкой дѣла), и като скова едно прѣстѣпление, съществуващо въ изгнилий му мозъкъ, тѣгли единъ обвинителенъ актъ на умразнитѣ му: Цв. Влаховъ, Д. Митовъ и др. и иска най-строгого имъ наказание. При глѣдане на дѣлото на 29 Януарий 1901 год. накараха единъ „хазръ —шандъ“, да избѣга и го отложиха, да бавятъ повече въ затвора арестованитѣ, а на 26 Февруарий при повторното му глѣдане, когато се установи нагледно, документално и всячески невинността на лицата, и недоброевѣстността на обвинението, то въпрѣки ожиданието на хората за въстрѣжествованието на «правото», просвѣтений Плѣвенский окр. сждѣ, въ лицето на сждийтъ: Аврамовъ, Бижовъ и Пеловъ и прокурора Матевъ, издаде една присжда противъ правитѣ, съ която ги осжда по на една и половина година затворъ.

За онѣзи, които не разбиратъ отъ закони и правосъдие, и които не сж слѣдили отъ близо тоя скандаленъ процесъ, могатъ да се двоумятъ кой е правъ и кой е кривъ но ний които имаме претенцията, макаръ и безъ «тапия за изгнилъ мозъкъ», да разбираме нѣщата въ самата имъ сжщностъ, и като ни сж извѣстни отъ близо цѣлитѣ, стрѣмленията и побужденията на сждийтъ по този процесъ, както и калнитѣ задкулистни дѣйствия на сждѣтъ, не можемъ безъ душевно възмущение, да не осждимъ тоя позоренъ развратъ,

който отъ извѣстно врѣме се е вмжкналъ въ Плѣвенский окр. сждѣ и който го е преобрѣналъ на една разбойническа банда, която само кради, граби, бие, убива и разорява хората, чрѣзъ злоупотрѣбление съ служебното си положение и по внушение отъ разни външни партизани — злодѣйци.

При глѣдане на това дѣло, въ безпристрастнитѣ и незаинтересовани слушатели остави неизгладимо впечатление безстидното и звѣроподобно повѣдение на прокурора Матева, който като хиена или пантера, вързана въ нѣкоя менажерия, се спускаше да хапи странитѣ, свидѣтелитѣ, адвокатитѣ, та че и сждийтъ. Благосклонний къмъ людорийтъ му, председателъ Аврамовъ, най-послѣ се възмути и на много пжти съ силно биение на звѣнца и грубо обрѣщение го усмиряваше и заставляваше да си сѣдне на мѣстото. «Позоръ», викаха хората и си отиваха отъ сждѣтъ съ навѣдени глави, но сждѣтъ не счете, че е позоръ, да се уподобява на марионетка и да унищожава едни невинни хора, само за това, за да заслужи аплодисментъ отъ глупавата тѣля и отъ своя менторъ—диктаторъ.

И съ тоя процесъ, побѣдата на нечиститѣ свѣсти не бѣше пълна. Трѣбваше нѣщо по-важно и отдавна желанно,—унищоженето на Д-во «Нива», което отдавна е тржнѣ въ очитѣ имъ. Потърсиха нѣкой кредиторъ, чрѣзъ който да го обявѣтъ въ несъстоятелностъ, но такива не се намираха, които да имъ станатъ машини. Най-подире намири се и на това цѣра.

Българската Народна Банка, която прѣзъ 1899 год. бѣше засвоила залога на Д-во «Нива», отъ 400,000 лева срѣщу дългъ отъ 370,000 лева, понеже го реализираше сама, натоварила бѣше съ тая тѣжка работа, едно капризно и некадърно хлапе, Юрданъ Хлѣбаровъ, родомъ отъ Плѣвенъ, комуто за съмнителнитѣ заслуги е дадена голѣма властъ да своеволничува. На това именно хлапе влѣзоха подъ кожата сждийтъ, прокурора и нѣкой адвокати като: Желѣзарова, Кръстонова и др. да имъ услуги въ постигане на гонимата цѣлъ. Понеже Банката съ засвояване залога и съ просрочване правото на обратно искание къмъ Д-то и много други законни причини, се считаше за расчистена съ Д-во «Нива», то нейния представителъ прави прѣдложение на Д-во «Нива» да се поднови течението на смѣтката, но Д-то да увѣличи залога си съ още 25 % или 100,000 лева и да джиросва всѣки записъ, който банката ще смѣнява съ длъжницитѣ. На такива тѣжки условия — да се харижатъ 100,000 лева, Д-то не можаше да се съгласи, затова отказа. Тогава Банката завѣжда единъ фиктивенъ искъ противъ Д-во «Нива», за 371,000 лева и безъ да казва, че има залогъ и го е засвоила и събира сама, само иска да се осжди Д-то на суммата, като се допустне и обезпечение на искътъ ѝ, съ налагане обща възбрана на дружественитѣ имоти. Плѣвенский окр. сждѣ съ една електрическа бързина, безъ да глѣда, че искътъ е очевидно голословенъ, неподкрѣпенъ съ никакви, ама абсолютно никакви доказателства; че банката не представлява никаква гаранция или задължение, че ще отговаря за загубитѣ и въпрѣки постановленията на чл. чл. 532—543 отъ «гражд. сжд-во» допустна обезпечението моментално (въ 1—2 часа отъ подаване молбата), като казва: допускатъ обезпечение на искътъ на Бъл. Нар. Банка, противъ Д-во «Нива», за 371000 лева съ налагане обща възбрана на дружественитѣ имоти». Чл. 546 отъ «гражд. сждопр.» допуска възбрана само въ размѣръ на исковата сумма, а Плѣв. окр. сждѣ, за фиктивенъ искъ отъ 371,000 лева, допуска възбрана на Др-ний имотъ 630,000 лева. По чл. 547 ищецътъ е длъженъ да укаже имота, на когото иска секвестра, а въ случая, такова нѣщо нѣма.

Подъ думата имотъ и въпрѣки постановленията на чл. 544—556 отъ гр. сждопр. сждеб. приставъ, Петръ Георгиевъ, наложи възбрана и секвестръ на имоти движими и недвижими, капиталъ, цѣнни книжа, готови сумми и пр. за 630,000 лева. Въ изпълнение на тая заповѣдъ той се

направляваше отъ прокурора Матевъ и сждийтъ отъ окр. сждъ, които му даваха устни наставления и той буквално изпълняваше тѣзи произволни наставления.

(Слѣдва).

ХРОНИКА

— **Нетърсете** вече разбойниците и хайдутите по гората, па и да ги намѣрите, не ги наричайте съ това име, защото не го заслужаватъ, когато въ градоветъ имъ отнеха занаята; когато тамъ се не само краде и обира, но и кожи держтъ, и всичко това затулено или задъ нѣкой нещастенъ членъ отъ нѣкой още по-нещастенъ законъ, или задъ властта, съ която се злоупотрѣбвява до възмутителност. Прѣди двѣ—три години тукашенъ единъ недоволенъ отъ заплатата си сждебенъ приставъ Ив. А. Гърковъ, открадна повече отъ 35,000 лева отъ събранитѣ суми по разни дѣла, за които е осъденъ на 5 години тъмниченъ затворъ, но още на свобода, защото апелиралъ или касиралъ дѣлото, това добрътѣ незнаемъ, а сега негова зетъ Цвѣтко Цвѣтковъ, честенъ цанковистъ, който всѣкичасно снове ту до окр. сждъ, ту до окръжното управление, иска да прибере втори пѣтъ отъ сжитѣ пари поне половината. И ето какъ. Тѣй като държавата, която отговаря за злоупотрѣбенитѣ суми отъ нейнитѣ чиновници, е распоредила вече да се исплатятъ отъ бирницитѣ злоупотрѣбенитѣ отъ Гъркова суми, но още не е съобщила кой да исплати тия суми—държавний адвокатъ ли или окръжния сждъ, — Цвѣтко Цвѣтковъ, като приближенъ до правителството и до Гъркова, който не може да не е научилъ, че откраднатитѣ отъ него пари ще се исплатятъ, взема списъка на ограбенитѣ въ рѣжа и ходи да прави сега съ тѣхъ пазарлъци да имъ исплати паритѣ съ условие да даджтъ и нему половината. «Въ джоба ми сж паритѣ», казалъ Цвѣтко Цвѣтковъ, на одного когото пращалъ да съобщи на роднината си, че има распореждане за исплащане тия пари; «кажи му да дойде при мене». На сума хора отъ селата пакъ сжщото е говорено, а съ нѣкои даже и условия правени. Други пъкъ сж карани да отидатъ да правятъ справки при приставитѣ колко имъ сж паритѣ, па да дойдятъ послѣ да имъ се исплатятъ. Такъвъ единъ случай е имало въ II участъкъ, при когото случайно е билъ очевидецъ единъ тукашенъ гражданинъ, прѣдъ когото пристава не е скрилъ нищо, като даже нарекалъ двойнитѣ крадци съ името, което заслужаватъ. Нѣма ли властта поне тукъ да се постави на висотата си и постави на мѣстата имъ пладнешкитѣ хайдутѣ? Защото, ако не се взематъ мѣрки, всѣки ще има право да прѣдполага и налучква, че нѣкои отъ властимеющитѣ сигурно е замѣсенъ въ тая кражба, за да има Цвѣтко Цвѣтковъ нахалността да твърди, че паритѣ биле въ джоба му. Единий обра държавата, другий пъкъ иска да обира тия, на които паритѣ стоятъ вече три години мъртви, а сега едва ли ще докачатъ половината.

А тия, на които паритѣ сж ограбени, намѣсто да правятъ пазарлъци съ Цв. Цвѣтковъ или кой да е другъ, нека не се лъжатъ съ обѣщанията имъ, а да отидатъ въ финансовото управление, което е длъжно да имъ каже не само кога ще имъ се даджтъ паритѣ, нъ и кой, държавния адвокатъ ли или окр. сждъ, ще имъ ги исплаща.

Диплома за произволи Върховний Кассац. Сждъ на 11 того издаде опредѣление, съ което призна изискваната гаранция на Упр. Съвѣтъ на Д-во «Нива», отъ по 100,000 и 50,000 лева на човѣкъ, за мѣрка *произволна, злоумишленна и противозаконна*. Поврща въпроса за разглѣждане при другъ съставъ въ Апел. Сждъ, като постанови да се изискатъ отъ послѣдния обяснения за нарушенията на чл. чл. 276 и 281 отъ углав. сждво, слѣдъ което да се обсъди да ли има основание за дисциплинарно прѣслѣждане на виновнитѣ сждии.

Интересно бѣше положението на прокурора при Кассац. Сждъ, който невѣрваше на удостовѣрението на Дѣловодителя на Д-во «Нива» подъ № 90, за че актива е 630,000 л. а пасива е само 31,502, защото прѣдсѣдателя на Пл. Окр. Сжтъ честний радославистъ, В. Аврамовъ, билъ ходилъ лично да го запознае съ историята на това Д-во и го увѣрилъ, че банкрутството и вината на арестуванитѣ се състояла въ това, че тѣ били откраднали отъ Д-вото 600,000 и словомъ шестстотинъ хиляди лева, та отъ това се причинила несъстоятелността, та че и банкрутството, защото немало вече никакъвъ активъ. Той се очудваше и исказваше подозрѣние въ истенността на това удостовѣрение, което било въ разрѣзъ съ свѣденията (а въ сжщностъ лжжитѣ) дадени му отъ тоя доблестенъ лжжець Аврамова.

Ний съ възмущение констатираме това безобразно повѣдение на Плѣвенский прѣдсѣдатель на сжда, Аврамова, който, независимо отъ безбройнитѣ си мерзости, е отишалъ да лъжи и заблуждава и сждиитѣ отъ най-върховната сждебна инстанция, да узаконянтъ пладнешкитѣ разбойничества на подвѣдомственната му шайка. Не по сжщий ли мошеннически начинъ заблудиха и Русен. Апел. Сждъ, та го окарикурираха отъ 10 мѣсеци на самъ? И това било сждия!!!... Ний съ прѣзрѣние плюемъ въ мазний суратъ на такъва подлець.

Достоенъ за ролята си. Сжщий В. Аврамовъ, като билъ въ София въ кафене Панаховъ и другаде, ругаялъ най-безстыдно благодетеля си Д-ръ В. Радославовъ, и за да се реабилитира, че не е вече Радославистъ, а «днешенъ» декларираше публично и многократно, че ималъ 99 % шансъ, да попадне въ Държавний сждъ по жребие да сжди кабинета: Иванчовъ — Радославовъ и К-о. Тогава казвалъ той ще и..... на Радославова момата, жената и пр. Понеже това е вече извѣстно и на Радославова, то ний прѣпорѣчваме на вѣстника «Народни-права», да вземе актъ като какви суратсжзи защищава и ни осжда че

сме сквернословяли, клеветали и чернели хората, *«които само си изпълнявали длъжността»*. Сжидий минава и за стамболист, та е предрасположил редакцията на «Новъ-Вѣкъ», да не пише нищо за золумитѣ и разбойничествата имъ въ Плѣвенъ, а задъ гърбътъ имъ псува всички. Ганю Балкански знае да се приспособи, но не ще му бже за дълго.

Вонеща гадъ. Онова охтичаво говѣдо, именуемо Грабчевъ, се въсхищава отъ съобщенията ни, че му се готви «нержктворенъ паметникъ». «Азъ да помачкамъ кого колкото мога до като съмъ живъ, та кога умра колкото щжтъ такива паметници, да ми правятъ, «казвалъ той. Да, че е способенъ да machка, това знаемъ и той го доказва, но хората все го знаятъ за ниско-пѣлзяща и вонѣща гадъ, а не за човѣкъ. На суратсзжитѣ като имъ плюятъ въ суратитѣ, казватъ че е отъ «бога роса». Ний скърбимъ че не ще бже дълго живъ да види наглядно плодоветѣ и резолтати на подлоститѣ си. Господъ за да избави свѣта отъ неговата мерзостъ, му е испроводилъ косата на смъртѣта още толкова младъ. За всѣкой случай «нержктворений» е готовъ и неминуемъ.

Донъ-жуанъ. Пишатъ ни отъ Никополъ, че къмъ 12 Августъ т. г. прѣстигналъ въ хотелъ «Свищовъ», единъ Плѣвенски адвокатъ който бѣше пуствналъ половината си за юва въ хотелъ, «Метрополъ». Придружавалъ една свищовлийка и дѣщеря ѝ идящи отъ София, въ качество на сродница. Вечерта отдѣлилъ дѣщерята отъ майката и останалъ при послѣдната въ една стая. Прѣзъ ноща, нѣкой пасажери и келнерицата, изути по чорапи, сж глѣдали идеални картини отъ роднински връски прѣзъ дупката на бравата и нѣкой пукнатини на вратата. Ний излагаме факта, но невѣрваме динъ много въ истенността му, защото той е «честенъ» човѣкъ и не може да прави шалдарвани.

Туна-бѣда. Георги Козаровъ отъ София се оплаква, до тукашния прокуроръ, противъ Н. Кръстановъ, адвокатъ протеже на сжидитѣ, миситинъ въ разни нечисти гешефти и кражби, че прѣзъ 1898 и 1899 г. събралъ по 13 изпълнителни листове отъ разни лица въ Плѣвенъ, 897 лева за негова смѣтка, пълномощникъ, расписалъ се въ испъл. листове, но не благоволявалъ ни стотинка да му внесе и отричалъ да ги е събралъ, когато подписъ имало въ дѣлата. Ний съобщаваме на тоя българинъ, че напразно се оплаква противъ «най-честний» адвокатъ. Самото му име е гаранция на честността му, затова никакъвъ ходъ се недава на жалби противъ него, както и на по достойния му събрать Ив. Доковъ.

И това не е вѣрно. Д-во Гирдапъ въ Руссе се опитало слѣдъ 4 години да тѣрси и то отъ Ив. Докова, събранитѣ отъ него по пълномощно на Януарий 1898 г. 1430 л. златни и др. лихви по ис.

дѣло № 37/98 г. за получаванieto на които се расписалъ, дѣлото се внесе въ Русен. Окр. Сждъ, като свършено, но честний Доковъ не благоволява да внесе паритѣ, защото ги ислапалъ, както на Бр. Бърдарови, фабриката «Бадения» Симеонъ Славовски и безбройно много други довѣрчиви хорица, ала Тодоръ Ивановъ отъ Десевица, който плати съ главата си за гдѣто си искаше паритѣ. Тѣзи хора неразбиратъ, че нема такава дълга стѣлба, да достигне дѣното на джебоветѣ му, та да се извадатъ спустнатитѣ въ тѣхъ пари. По една студена вода прѣпоржчваме на всичкитѣ.

На Цв. Кузова, прѣпоржчаме малко благоразумие и трѣзвенностъ въ акжла, защото хората не сж забравили любовнитѣ му истории по Текийский баиръ, обичѣта му отъ владиката, лудоринитѣ му въ Сливенъ и мерзоститѣ въ Плѣвенъ. Като се знае че е истърканъ мангъръ, да си свива языка, че ще му типосаме цѣлий мръсенъ суратъ, та не ще има основание да се оплаква подире. Ако хората, като нравствено падналъ го глѣдатъ съ съжаление и прѣнебрѣжение, то да не мисли че и той ще дава тонъ на свѣтовнитѣ и политическитѣ събития? ! Малко скромностъ и самосъзнанио жалкий господине, че да си немаме неприятна расправия.

Отъ с. Рибенъ на пишатъ, че кмета имъ Илия Мариновъ, на 3 того се напишъ като казакъ, тичалъ като лудъ изъ селото и се биялъ съ прохоящитѣ, съ сабя нападналъ стражаря отъ Държавний Чифликъ «Климентина», Тод. Алексевъ да го коли, че го непознавалъ, подире отишелъ по сѣдѣнкитѣ, гдѣто правилъ разни безобразия, а слѣдъ това се расположилъ при една слама та си посналь да като му дошелъ акжла въ главата, придруженъ отъ нѣколко четворокраки негови събратия, които му облизвали странитѣ и устата. На дописника си съобщаваме за свѣдение, че ний не намираше нищо осждително да спи кмета имъ по сламитѣ, защото ако имаха шантани, кадѣто е мѣсто за почивка на голѣмци, тогава би заслужвалъ и кмета порицание, но сега не. Той е «нашъ», та може всичко да прави. Каквото е селото, такъвъ и кмета му.

Съобщаватъ ни, че Мехмедъ Ефенди Паша Буюкли отъ Никополъ, сега арестованъ въ затвора, билъ тежко боленъ и отъ 28 Августъ т. г. до сега искалъ секидневна медицинска помощъ, но му се отказвало тогава отъ Директора Пирдопски, защото неискалъ да шпионира другаритѣ си. Положението му било безнадежно, но никой не чувалъ жалбитѣ му. Ний само хроникаме събитието по безсвѣтността на «голѣмцитѣ», безъ повече критики.

Сжщо ни съобщаватъ, че съпругата на нѣкой си *Мито Цинцарина*, била осждена на три-дневенъ

затворъ, който отъ 30 Августъ прѣкара на денемъ съ мжжа си и всичкото си семейство отъ 3—4 възрастни дѣца въ една стая на затвора, безъ особено разрѣшение, за присѣдствіето въ стаята на семейството и това било по благоволение на голѣмцитѣ, които ще ставатъ зетьове на цинцаритѣ.

— **Съобщаватъ ни**, че единъ отъ синдицитѣ на Д-во «Нива», отъ прѣкалена ревностъ въ гонение на нѣкакви идеали и задушежни мечти, отъ душевно сътрѣсение за искарвание му шпионинъ, а не опълченецъ, за какъвто съ измама минаваше, и узнавание нѣкаква семейна история по хотелъ «Метрополь», отъ разриване роднискитѣ му връзки и снимание пълномощията му отъ много нѣгови клиенти и най послѣ, вслѣдствие на нѣкакви разбити надѣжди, върху който дълго врѣме градялъ бждщето си щастие, — отъ всичко това се появили въ него симптомитѣ на болестъта: «лудостъ» които почти сж неизлѣчими освѣнъ съ вжже, мотика и лопата. Опълченцитѣ му готвятъ нержко-творенъ паметникъ. Нашата редакция пъкъ ще наговори Архитекта Баба Асанъ Хлябата да съгради единъ такъвъ паметникъ.

Научаваме се, че прокурорский Надзоръ при Русен. Апел. Сждъ, поискалъ обяснения отъ Плѣвенский Прокуроръ Матева, за истенността или неистенността на всички *разбойничества, убийства и злоупотрѣбления съ служебното си положение и др. мошеничества, описвани въ вѣстника ни*, и че тоя послѣдния билъ отговорилъ или се готвялъ да отговори, че всичко било *лъжа и измислица* отъ писачитѣ на «Наблюдатель», които биле дертлий хора и развалени елементи. Напомняме на Г-на Апел. Прокуроръ, че тъй не се ознава истенната. Описанитѣ 3—4 убийства и други злодѣяния и мошеничества, за авторитета на Българското правосудие, незаслужватъ ли едно умно разслѣдване? Ний имаме доказателства, които ще посочимъ при слѣдствието, затова да не се върва мнѣ о на такива обяснения отъ виновнитѣ. Чакаме.

Оглушалъ. Ахмедъ Берберъ Асановъ другара на Малтретиранитѣ въ полицията жители отъ с. Левски е *оглушалъ* отъ побой въ главата, а другаритѣ му сж ужасно смазани. На 17 биле прѣглѣдани отъ Град. Лѣкаръ и помощникъ прокурора. Ако не е вѣрно, нѣка се опровѣргае това.

Обявления отъ Сждеб. Пристани.

№ 5482

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ м. вѣстникъ ще се продаватъ на вторий публи-

ченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Една кжца въ гр. Плѣвенъ № 3230 съ дворно мѣсто отъ 250 кв. метра наполовина надъ маза съ двѣ отдѣления направена отъ керепичъ и дървенъ материалъ и покрита съ керемиди, при сжсѣди; Косто Цанковъ, Ив. Петковъ и пжтъ;

2) Лозе мѣстн. «Чаира» отъ 3 дек. и 7½ ара при сжсѣди: Косто Цанковъ, Ив. Петковъ и пжтъ;

3) Лозе мѣстн. «фандаклжка» отъ 4 дек. и 5½ ара при сжсѣди: Моно Ненчовъ, Ив. Петковъ и пжтъ;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Илия Бецовъ отъ гр. Плѣвенъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Божинъ Ц. Петровъ отъ гр. Плѣвенъ за 619 л. 36 ст., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1484 на I Плѣв. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която нададе първий куповачъ.

Разгледжанието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣдственъ день въ канцеларията ми гр. Плѣвенъ, 1901 год. Дѣло № 389/900 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ. 2—2

№ 10104

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Едно лозе въ мѣстността «Буковскитѣ» състояще отъ 9 дек. и 2 ½ ара при сжсѣди: Лазаръ Ивановъ, Георги Биволаровъ и пжтъ оцѣнено за 100 лева.

2) Нива въ мѣстността «Чардар. пжтъ» състояще отъ 9 дек. и 1 аръ при сжсѣди: Лило Ангеловъ и Ангелъ Гоцоловъ оцѣнена за 100 лева.

3) Орница мѣстността «Орта бааларъ» състояща отъ 5 дек. и 4 ара при сжсѣди; Христо Стойчевъ и Трифонъ Лазаровъ оцѣн. 50 лева.

4) Нива мѣстността «Кара чименъ» отъ 6 декара и 2 ара при сжсѣди: Пекю Цалювъ и Луканъ Симеоновъ оцѣн. 60 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Яко, Лена, Куца, и Тоца Хр. Киркови отъ гр. Плѣвенъ не е заложень продаватъ се по взисканието на Симеонъ Поповъ настойникъ на Ив. Хр. Шуговъ отъ Плѣвенъ за 774 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 6516 на Плѣвенский Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Разгледжанието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣдственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 4/IX 1901 год.

Дѣло № 1544/99 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

Плѣвенъ, печатница. на Т. Хр. Бърдаровъ.